

1. Nedbale kývá,
nám na všech cestách,
čára bílá je s námi v přízni.
Někdy se ztrácí,
jen jazyk světél pak očím šanci,
že dojedou dává.
Jedeme mlhou někam dál,
a cestou budu se ptát kam,

vždy znovu a špatně spát.
2. Jsme my a náš vůz,
za roky těsný i štěstí, výher,
je najednou smyčka.
Z probdělých nocí,
na našich cestách jsme mívali víc,
než jen bolavá víčka.
Co se nám zlíbí sluncem zvat,
nás bude hřát.
3. Rádio zívá,
a hlava vnímá,
že další písně, tu byly už loni.
Vstříc těm novým,
nás duše vláčí,
a květina slávy tak mámivě voní.
Jedeme mlhou někam dál,
a cestou budu se ptát kam,
vždy znovu a špatně spát.